

Розвиток нових соціально-економічних відносин у формування новітніх форм діяльності, аналіз вітчизняної і зарубіжної практики проектування та будівництво цивільних будівель і споруд дали змогу визначити важелі, які впливають на організацію та створення архітектурної типології багатofункціональних комплексів та їх образної виразності.

АРХІТЕКТУРА БІЗНЕС-ЦЕНТРІВ У СИСТЕМІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ МІСТА

Букаль Імад

Науковий керівник – Криворучко Н.І., канд. архіт., доцент

На сучасному етапі розвитку міста домінуючим структурним елементом є так звані бізнес-центри, які представляють поліфункціональні споруди. У розвинутих країнах вони представляють ділову міську структуру у вигляді однієї або декількох будівель (De Fans, Rockefeller Center, City Moscow і т. і.). Вся ця система складає діловий світ як міста, так і економічного району, або сіті-центру.

Як показує зарубіжний і вітчизняний досвід, розвиток інфраструктури, послуг, зростання споживчих потреб, а також розвиток ринків праці великого міста є найбільш ефективний в рамках бізнес-центрів, особливо це стосується сучасного розвитку сталої архітектури. Сучасні бізнес-центри характеризуються архітектурною особистістю, компактністю, наявністю закладів соціальних і побутових послуг. Активний розвиток сервісного та інформаційного сектору економіки, розширення системи ділових відносин, вимагає змін у бізнес-просторах.

Сьогодні в культурі постіндустріального, або інформаційного суспільства основна людська діяльність полягає в різних інтелектуальних заходах, «інтелектуальному виробництві». І цей процес протікає в основному в різних офісних приміщеннях: науково-дослідних, офісних центрах, бізнес-парках, бізнес-центрах, сукупність яких можна визначити як Бізнес-центр.

Щоб не допустити збитковий характер функціонування бізнес-центру, необхідно віднести, в першу чергу, соціокультурні ресурси до найважливіших ресурсів: потенціал привабливості та адекватності центру до конкретних соціальних проблем населення, здатність генерувати нові вимоги, нові форми комунікації, інновації в технологічній культурі організації умов ведення бізнесу, шляхи перекладу бізнес-функції на розвиток міського середовища в цілому.

На сучасному етапі містобудування, пристосування систем бізнес-центрів до сучасних умов, найбільш актуальним є впровадження

нових підходів у нові види формування навколишнього середовища, нові форми науково-проектної роботи на основі сталого розвитку. Це і екологічні підходи до проектування, і впровадження «зелених» технологій, і нові підходи до вирішення інженерії в інтер'єрних просторах в умовах пандемії. Такі нововведення дозволяють поєднувати і піднімати до вищого рівня архітектурно-проектну діяльність.

На сьогодні в Україні за відсутності повністю організованих інтегрованих зв'язків мережі публічного обслуговування, різні будівлі пристосовують до офісних, які стають на бумазі «бізнес-центрами». Такий стихійний підхід за незрозумілими законами розвитку системи офісних послуг, формують незаплановані згустки соціальної активності, потенційні громадські центри міста, сформовані без участі фахівців-архітекторів з організації громадських центрів, що в свою чергу, у більшості випадків, сприяє подальшій деградації міської культури, деградації архітектурного середовища. Особливо це стосується історичного середовища.

Підходячи до проектування з позицій сталого розвитку, сучасні бізнес-центри повинні мати архітектурну індивідуальність, компактність, наявність закладів соціально-побутового обслуговування. Вони, як правило, формують ділову зону активності і презентативність того чи іншого міста. Для проектування таких поліфункціональних комплексів притаманний проблемно-міждисциплінарний підхід, який дає можливість використовувати і метод системного аналізу, і історичний метод, і методи дедукції та індукції і ін. При таких методах розкривається суть бізнес-центрів, як таких, з позицій і філософії, і соціології, і містобудування, і інженерії і т. і., де, науково узагальнюючи основні архітектурно-дизайнерські риси, планувально-просторові характеристики, можна простежити і морфологію об'єкту і спрогнозувати його подальше планувально-функціональне формоутворення, і вписування в систему міста. У архітектора є можливість виявити загальні і специфічні закономірності формування бізнес-центрів в процесі комплексного архітектурного проектування. При цьому бізнес-центр не є ще одним об'єктом в місті, а стає об'єктом, що структурує навколо себе високоякісне архітектурне середовище, стає центром тяжіння – домінуючим елементом сучасної структури міста.

Такий проблемно-міждисциплінарний комплексний підхід дає якісну трансформацію бізнес-функції міського середовища, не обмежуючись будівництвом офісних будівель, або офісних комплексів. Інноваційні комплексні заходи щодо впровадження повноцінних нових видів міських бізнес-центрів багатофункціонального призначення спираються на принципи сталого розвитку починаючи з містобудування і

архітектурно-просторових рішень, до інтер'єрів і матеріалів. Такі підходи дійсно можуть покращити ділове та соціальне життя населення і змінити архітектурне середовище, відповідно до збалансованого розвитку країни.

ЕВОЛЮЦІЯ УЯВЛЕНЬ В АРХІТЕКТУРНІЙ І ХУДОЖНІЙ ОСВІТІ: ПОГЛЯД В МАЙБУТНЄ

Панченко Д.М.

Науковий керівник – Криворучко Н.І., канд., архіт., доцент

Актуальність. Концепція еволюції уявлень в художній та архітектурній освіті є двигуном суспільного прогресу. Чи має така концепція погляд у майбутнє?

Мета. Еволюція уявлень про архітектурну та художню освіту - це всесвітня концепція, яка відображає потреби та інтереси населення, яке проживає в певний проміжок часу. Ця концепція дає можливість суспільству вдосконалюватися та забезпечує його певним самовираженням на кожному етапі його життєдіяльності. В свою чергу цей стан (еволюція уявлень) має відповідати науковій раціональності. Уявлення в архітектурній та художній освіті тісно пов'язуються із соціологічними, екологічними, економічними та культурними науками. Їх синтез та органічне використання відіграє важливу роль у формуванні саме еволюції уявлень та дає змогу зазирнути в майбутнє цієї науки.

Основні результати дослідження. В ході аналізу про уявлення архітектури та мистецтва ХХ століття було виявлено перехід від класичної архітектурної парадигми до некласичної. Остання в свою чергу передбачає зв'язок між знанням про об'єкт, характером засобів та операціями діяльності. В цей період форми архітектури та мистецької діяльності аналізуються вже з урахуванням внутрішніх та зовнішніх складових та межею між ними. Сама можливість відшукати потрібну форму в освіті ставиться під сумнів, а поняття форми витісняється поняттям «структура».

З 1960-х років суспільство прагне до ідеї, яка включає в себе постійне оновлення та модернізацію архітектурного середовища. Данна ідея закладає в собі уявлення про три рівні архітектурної діяльності: функціональної, структурної та символічної, які в свою чергу відповідають трьом етапам еволюції архітектурної думки на шляху до глобальної культури та поглядів у майбутнє.

На зміну некласичній парадигмі прийшла постнекласична парадигма (яка триває й по нині). Головною відмінністю від класичної та некласичної є лояльність до різноманітних форм, але відхиляє культу-